

KAM PŮJDEME ZA JEŽÍŠEM?

(kázání, evangelický sbor Krnov, neděle 17.4.2022)

Čtení: Žalm 118,15-24

Evangelium podle Marka 16,9-20

V jednom městečku v Himalájích mají zvláštní památník. Je to kamenná budova s mnoha nápisy a ozdobami. Vlastně je to hrobka. V ní podle pověstí leží svatý muž, který ve městě žil před pár tisíci lety. Muž, který tenkrát byl váženým občanem města, i když nebyl rodákem – přistěhoval se jako dospělý muž. Přesto zde prožil mnoho let, konal mnoho zvláštních skutků a byl znám jako velmi zbožný člověk. Dny trávil meditacemi a mnoha lidem posloužil dobrou radou. Zemřel v devadesáti letech a jeho učedníci mu postavili krásnou hrobku. Dodnes se k ní konají procesí a říká se, že celé místo je nabité zvláštní mocí.

Víte, jak se jmenoval tento muž? Hádáte správně – jmenoval se Ježíš.

A mnoho inteligentních lidí vám bude s vážnou tváří vyprávět o tom, jak nezemřel na kříži, jen upadl do letargie; a když se pak probal, odešel pryč z Izraele, který ho zklamal, a přestěhoval se do krajiny, která ctí své duchovní učitele, jak se patří. Někteří dokonce tvrdí, že Ježíš se vracel na místa svého mládí – že v době, o níž v Bibli nemáme žádné zprávy, v době před jeho oficiálním vystoupením – žil Ježíš tady, v Tibetu, a od nejlepších duchovních vůdců získal své nadpřirozené dovednosti. Takže vlastně i smrt na kříži jenom zahrál a přitom se připravoval na to, jak efektně zmizí z očí a přemístí se do svého pravého domova...

A tam se stane váženým občanem, svatým mužem, a po své smrti ve vysokém věku ještě i místo Jeho posledního odpočínutí bude nabito zvláštní mocí...

Tenhle příběh můžete skutečně slyšet od seriózních lidí, kteří o něm vůbec nepochybují.

Je totiž pro člověka mnohem přijatelnější, než biblické svědectví o tom, že vstal z mrtvých.

Člověk nerad věří něčemu, co se vymyká jeho zkušenostem a co nemůže ovládat.

Jenže Písmo říká něco úplně jiného.

Ježíš zemřel, zemřel skutečně a ne jen zdánlivě. A skutečně vstal z mrtvých.

Nevstal ovšem z mrtvých proto, aby se ukryl na tajném místě, aby zmizel z očí a začal jinde pod novým jménem a s čistým štítem. Ježíš nevstal

z mrtvých proto, aby se kdesi daleko stal oblíbeným svatým mužem a aby žákům dával dobré rady do života. Ježíš nevstal z mrtvých, aby v devadesáti letech definitivně zemřel na sešlost věkem.

Ježíš vstal z mrtvých, aby bylo jasné, že Bůh přemohl smrt, že zkáza už nepanuje nad světem. Ježíš vstal z mrtvých, aby zachránil lidstvo od jeho špatností. Ježíš vstal z mrtvých, aby se všichni dověděli, že žije!

Proto se postupně zjevoval svým učedníkům – Marii z Magdaly, která Mu vděčila za vysvobození od démonů, dvěma, kteří šli na venkov, pak všem jedenácti, pro které bylo tak těžké vyznat se v situaci.

Sestry a bratři, kdyby učedníkům někdo naznačil, že jejich mistr přirozeným způsobem přežil a odešel na konec světa, seberou se a půjdou po jeho stopách. A i oni nakonec dožijí kdesi v Himalájích a budou tam mít vznešené hrobky.

Když se doslechli, že Ježíš půjde před nimi do Galileje, byli okamžitě připraveni na cestu... Aby se s Ním setkali a aby se vysvětlilo to nepochopitelné, co doprovázelo Jeho smrt a zmizení...

Ježíš vstal z mrtvých. Byl opravdu a prokazatelně mrtev – římský kati rozuměli svému řemeslu. Byl skutečně tři dny v hrobě. A třetího rána vstal z mrtvých – ne z letargie nebo hibernace.

A stalo se tak proto, aby se všichni lidé dověděli o životě věčném, o Božím království lásky a naděje, spasení. Ne pár rad do života a krásná hrobka.

Nýbrž záchrana a odpuštění hříchů pro všechny a pro vždy.

Proto měli učedníci se zvěstí vzkříšeného Krista vyrazit do světa a proto je měla provázet moc Páně, všude, kam přišli.

Neměli zamířit do utajení, jen do jednoho poutního místa v odlehlosti velehor. Měli se rozběhnout všemi směry. A až na samotný kraj světa.

Neměli tam jít proto, že se tam skryl jejich mistr, nýbrž proto, že jejich Mistr chtěl být zjeven všem, kdo žijí!

A tak došli svědkové Kristovi až sem k nám. A tak i nám předali zprávu o vzkříšení z mrtvých. A tak i my si ji připomínáme každou neděli, a tím více o Velikonocích, a můžeme a máme ji také předávat dál. Do všech zákoutí našeho světa. Do svých domovů, své práce, do své zábavy, kamkoli přijdeme.

Tam všude máme svědčit o zázraku Velikonoc, o tom, že Ježíš vstal z mrtvých, žije a provází nás na každém kroku. Že má pro nás připravené místo a že se nemusíme více bát.

Haleluja!

AMEN